

ת"פ 22165/11/15 - מדינת ישראל נגד ג'מאל עואודה

בית משפט השלום בפתח תקווה

28 מרץ 2017

ת"פ 22165-11-15 מדינת ישראל נ' עואודה

ת"פ 22206-11-15

מספר פל"א 4814472015

לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ג'מאל עואודה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קרן פינקלס ועו"ד צליל משיח

ב"כ הנאשם עו"ד מרון אבו נאסר

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בשימוש ברכב ללא רשות ונטישתו במקום אחר בהתאם לסעיף 413 ג סיפא בחוק העונשין.

בהתאם להסדר שגובש בין הצדדים, עותרת המאשימה להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים ואילו ב"כ הנאשם עותר להסתפק במאסר בעבודות שירות ברף התחתון.

עמוד 1

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 5.11.15 בסמוך לשעה 4:00, נטל הנאשם ללא רשות את משאיתו של הבעלים אשר חנתה במושב ברקת ועזב את המקום עד שנתפס במחלף קאסם בקרבת מחסום חוצה שומרון.

בהתאם להסדר שגובש בין הצדדים, הגיש שירות המבחן תסקיר אודות הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם נשוי ואב ל-3 בנות ומצפה לבת רביעית. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ועובד כנהג משאית שכיר. עוד עולה כי בהיותו נער, היה מעורב בעבירת אלימות, ואולם אין לחובתו הרשעות קודמות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות פורמלית על ביצוע המעשה והוא מסר כי מלכתחילה אמר לו חברו, כי עליו להסיע את המשאית אל השטחים, ואולם בשלב מסוים, שינה החבר כיוון והודיע שיש שינוי בתכנית, נתון אשר העלה את חששו ביחס לאמיתות הדברים. עם זאת הנאשם הדגיש כי לא היה מודע לכך שהמשאית גנובה, הוא שלל תכנון מוקדם ומסר כי החבר פתח את המשאית באמצעות שלט.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל בחוסר שיקול דעת תוך התעלמות מגבולות החוק וכי האמפתיה אותה הוא מביע ביחס לפגיעה בבעלי המשאית, הינה נמוכה. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לערוך התבוננות מעמיקה וביקורתית וכי ההתנהגות מעידה על אימפולסיביות ומעלה חשש ביחס ליכולתו להפעיל שיקול דעת. אף עצם העובדה כי הנאשם ממשיך לעסוק בתחום נהיגת משאיות, מהווה לשיטת שירות המבחן חשיפה לסיכון, להישנות מעורבות נוספת בעבירות דומות.

חרף כל האמור לעיל, ונוכח החשש של הנאשם מפני פגיעה בתעסוקתו ונוכח מצבו הכלכלי, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם של"צ, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה.

בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לשוות לנגד עיניו את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, את נסיבות ביצוע המעשה ואת מדיניות הענישה.

בכל הנוגע לערכים המוגנים, דומה כי אין חולק כי במעשהו, פגע הנאשם בזכות בעלי הרכוש על רכשו, וכי כאשר מדובר במשאית אשר התכנון היה להוציאה משטחי ישראל, מדובר בפגיעה משמעותית בערך המוגן.

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שבדין עמדה ב"כ המאשימה על כך שכאשר מתבקש תושב הצפון להגיע למושב באזור המרכז ולהסיע משם משאית בסמוך לשעה 4:00, בוודאי כאשר הכוונה אשר אין חולק לגביה, היא להוציא את המשאית מתחומי ישראל, מדובר בנסיבות ברף העליון של החומרה בכל הנוגע לעבירת השב"ר.

עם זאת, איני מקבלת את טענות המאשימה בכל הנוגע למתחם העונש ההולם.

מדיניות הפסיקה בעבירות שב"ר, ברף נמוך יותר, הינה ככלל מאסר על תנאי ועד מאסר בעבודות שירות.

בענייננו, מדובר כאמור בסעיף 413 ג סיפא אשר לצידו 5 שנות מאסר ובנסיבות חומרה כאשר מדובר במשאית ובהוצאה אל מחוץ לתחומי המדינה.

יחד עם זאת, איני מוצאת לאמץ את עתירת המאשימה לקבוע מתחם שהינו 8-16 חודשי מאסר ואני סבורה כי מדובר בעתירה שאינה נתמכת במדיניות הענישה המקובלת.

עיינתי בפסיקה אליה הפנתה המאשימה, ואולם בשני המקרים אליהם הפנתה המאשימה, וכן בפסיקה הנסקרת באחד מפסקי הדין, מדובר בנסיבות חמורות בהרבה מהמקרה שבפניי. באחד מפסקי הדין, מדובר אומנם בניסיון לשב"ר, ואולם בית המשפט שמע את הראיות וקבע כי הנאשם נהג באותו מקרה בצורה רשלנית אשר היה בה כדי לסכן חיי אדם, ובכלל זה, עבר ברמזור אדום, נסע בניגוד לכיוון התנועה, עלה על מדרכות ועוד כיוצא בזה. כן יצוין, כי מדובר היה במי שלא לקח אחריות על מעשיו ואשר לחובתו הרשעות קודמות ובכלל זה מ אסר מותנה.

אף הפסיקה המוזכרת באותו פסק דין, מתייחסת לאירועים חמורים בהם נסעו נאשמים בזמן פסילה, התנגדו למעצר, פרצו מחסום משטרה או כיוצא בזה.

גם פסק הדין שהוגש מבית המשפט לנוער מתייחס למי שביצע מספר מעשים ואשר נהג ללא רישיון וללא ביטוח.

בנסיבות אלו, אני סבורה כי כאמור הפסיקה שהוגשה אינה מלמדת על המדיניות הנוהגת וכי בנסיבות המקרה שבפניי, תוך התחשבות בנסיבות המקרה, בערכים שנפגעו ובמדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם הינו החל ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וכלה במספר חודשי מאסר לריצוי במאסר ממש.

אשר לענישה בתוך המתחם, הרי שמדובר במי שאין לחובתו הרשעות קודמות ואשר נטל אחריות על מעשיו.

ערה אני לקביעות שירות המבחן כי הנאשם נוטל אחריות פורמלית בלבד וכי הוא שלל נזקקות טיפולית ונמנע מהתבוננות מעמיקה.

כן ערה אני לכך ששירות המבחן סובר כי המשך העבודה בתחום הנהיגה מהווה חשיפה לסיכון, להישנות מעורבות נוספת בעבירות דומות בעתיד, ובכל אלו יש כדי להצדיק השתת עונש שאינו ברף התחתון של המתחם.

יחד עם זאת, כטענת ב"כ הנאשם, מדובר במעשה אשר בוצע לפני כשנה וחצי ואשר על פי הנטען, טלטל את הנאשם ואת בני משפחתו מעצם מעצרו של הנאשם ושהותו תקופה שאינה מבוטלת בתנאים מגבילים. כן יצוין כי חרף טענת המאשימה כי נסיבות המעשה מלמדות על תכנון מוקדם, הרי שזה לא הוכח ואינו כתוב בעובדות כתב האישום אשר על בסיסן גוזר בית המשפט את הדין. אין לפיכך לשלול חרף טענת המאשימה, כי אכן אף בהינתן הנסיבות המחשידות בדמות המרחק ממקום מגוריו של הנאשם ושעת הלילה המאוחרת, כי הנאשם סבר תחילה כי המעשה אותו התבקש לבצע, הינו מעשה חוקי.

מדובר במי שנטל אחריות על מעשיו, ובסופו של יום, אני סבורה כי ראוי לפיכך להשית על הנאשם עונש המצוי במחצית התחתונה של המתחם אותו קבעתי.

בנסיבות אלו, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת רכוש המתייחסת לשימוש ברכב.
3. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.
לבקשת הנאשם יקוזז הקנס מהפיקדון במ"ת 22206-11-15.
4. פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך שנתיים לבל יעבור עבירה של שימוש ברכב ללא רשות.
הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במפקדת מחוז צפון של הממונה על עבודות השירות, ביום 4.6.17 בשעה 08:00.
לבקשת הממונה, מובהר לנאשם כי תנאי ההעסקה הינם קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, עלולה להביא להפסקת ביצוע עבודות השירות ולריצוי יתרת המאסר בפועל.
העתק הפרוטוקול יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.
ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים, למעט הטלפונים הניידים, לגביהם יוכל הנאשם להגיש בקשה בכפוף להוכחת בעלותו בהם.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ז, 28/03/2017 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאלי, שופטת

